

عنوان مقاله:

آینده پژوهی توسعه پایدار گردشگری در ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی اندیشه ها و فناوریهای نوین در علوم جغرافیایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا آسیابانی - کارشناس ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، یزد

زهرا بهرامیان - کارشناس ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، یزد

خلاصه مقاله:

گردشگری پایدار شیوه‌های مثبت برای کاهش هیجانات و تنشهایی است که به وسیله تاثیرگذاری هایی متقابل میانصنعت گردشگری و بازدیدکنندگان، محیطزیست و جوامع میزبان به وجود می آید. پژوهش حاضر می کوشد با هدف آینده پژوهی توسعه پایدار گردشگری در ایران با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف کاربردی با بهره گیری از مطالعات کتابخانه ای و اسنادی به بررسی این موضوع بپردازد. نتایج این تحقیق نشان می دهد کشور ایران فاصله زیادی تا دستیابی به گردشگری پایدار دارد. برای دستیابی به توسعه پایدار گردشگری به شاخص هایبییناز است که میتوان آنها را به صورت زیر خلاصه نمود. توجه همزمان به تمامی ابعاد (اکولوژیکی، اقتصادی و فرهنگی اجتماعی) زیرا که این شاخص ها در ارتباط با یکدیگر بوده و تاثیر متقابلی بر هم دارند. ازجمله مهمترین اقدامات جهت دستیابی به توسعه پایدار گردشگری میتوان به بهره گیری از رویکرد کل نگر در توسعه گردشگری، تعیین اهداف و برنامه ریزی درازمدت، توجه به عدالت درون نسلی و بین نسلی، برقراری یک رابطه بین بخش هایمختلف این صنعت، برنامه ریزی دوسویه (از بالا به پایین و از پایین به بالا)، انجام مطالعات تفصیلی در هر منطقهگردشگری را به سمت پایداری هر چه بیشتر سوق میدهد. در این راه توجه به ایده های نو و خلاقیت در انگیزش هایعملی به سوی تامین و تحقق پایداری از اهم ملاحظاتی است که باید در کنار سایر ضرورت های شناخته شده در اینخصوص موردتوجه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار گردشگری، ایران، آینده پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348997>

